

Uniforme methodiek bepaling van waarde tandartspraktijk

Verschillende advieskantoren in de mondzorg gebruiken voortaan dezelfde methodiek om de waarde te bepalen van tandartspraktijken.

Een tandarts die zijn of haar praktijk wil verkopen, neemt in de regel een adviseur in de arm die gespecialiseerd is in praktijkovernames, onder meer om te bepalen wat de praktijk waard is. Datzelfde doet een potentiële koper. Maar die beide adviseurs spreken niet altijd dezelfde taal, zegt VvAA-consultant Erik van Dam. “Omdat ze verschillende methodieken gebruiken om tot een waardebepaling te komen. Als de ene adviseur X keer de omzet rekent, de ander Y keer de winst en weer een ander uitgaat van een prijs per patiënt, dan is dat lastig te begrijpen voor zowel de praktijkhouder die wil overdragen als de potentiële overnemer.”

Daarom heeft accountantskantoor *van helder* het initiatief genomen om samen met VvAA, met andere grote en kleinere advieskantoren die actief zijn in de mondzorg de mogelijkheden voor het gebruik van dezelfde methodiek na te gaan. En dit is gelukt: voortaan nemen deze kantoren de zogenaamde EBITDA-methode (zie kader) als basis. “Daarmee sluiten we meteen ook aan bij de methodiek die de grote ketens gebruiken die veel tandartspraktijken opkopen”, legt Van Dam uit. “Op deze manier ontstaat er een gelijk spelveld en gaan de discussies over de inhoud en niet over de methode.”

Overigens zegt de EBITDA-waarde nog niet zoveel over de prijs waarvoor een tandartspraktijk uiteindelijk overgenomen wordt. Er zijn ketens die in het verleden tot wel acht keer de EBITDA hebben betaald voor (middel)grote praktijken.

EBITDA-methode

De EBITDA-methodiek gaat uit van het winstbegrip ‘genormaliseerde EBITDA’, dat staat voor *Earnings Before Interest, Taxes, Depreciation and Amortization*. “Bij de klassieker methodieken voor waarde-bepaling zijn er drie hoofdelementen te onderscheiden”, zegt VvAA-consultant Van Dam. “De waarde voor de praktijkorganisatie, ook wel de goodwill. De waarde van wat er in de praktijk ligt aan inventaris en materialen. En de waarde van het pand, als dat in eigendom is. Bij de EBITDA-methode is er, naast de goodwill, in het winstbegrip al rekening gehouden met de waarde van de inventaris en wordt er alleen een apart bedrag voor het pand berekend, mits van toepassing. Om tot de praktijkwaarde te komen, wordt de genormaliseerde EBITDA vermenigvuldigd met een factor, afhankelijk van de betreffende situatie.”